

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra DEN POLITISKE KANDSTØBER

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 3-7: Komedier", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 3-7: Komedier*, udg. af F. J. Billeskov Jansen , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 35. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holb03val-shoot-idm140583366742224/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 3-7: Komedier

ACTUS II. SCENA 3.

Underhold? Eller hun kunde faae Lyst til en anden, og gjøre Manden alting saa broget, at han mod sit Forsæt lod hende fare. Jeg holder for, at større Ulejligheder kand reise sig af saadant. Der er jo Midler til at tvinge en Kone med. Vilde enhver, som I, Mester Herman, naar han faaer et Ørefigen, give sig til at tælle til tyve, saa fik vi en Hob skønne Koner. Jeg holder uforgribelig for, det beste Middel er, naar en Kone er balstyrisk, at Manden truer hende med at ligge alleene, og ingen Seng at søge med hende, indtil hun bedrer sig.

GERT BUNDTMAGER. Det kunde jeg ikke holde. Mangen Mand kan lige saa lidet skikke sig derudi, som Konen.

FRANTZ. Saa kand jo Manden gaae extra.

GERT. Saa kand jo Konen og gaae extra.

FRANTZ. Men Gert, lad os høre de andre Artikler.

GERT. Ja see, om han gjorde det! Du har maa skee Lyst at skiemte meere; intet er saa got, man jo har noget at sige derimod.

HERMAN. Lad os nu tale om andre Sager. Folk, som horte os tale, skulde tænke vi holdt Consistorium eller Tamper-Ret. Jeg tænkte paa i Nat, da jeg ikke kunde sove, hvorledes Regieringen i Hamborg best kunde indrettes, saa visse Familier, hvor udi Folk hid til dags ligesom fødes til Bormestere og Raads-Herrer, kunde udelukkes fra den højeste Øvrigheds Værdighed, og en fuldkommen Frihed indfores. Jeg tænkte, man skulde vexelviis tage Bormestere nu af et Laug, nu af et andet, saa blev samptlige Borgerskab deelagtig udi Regieringen, og alle Stænder kom til at florere; thi for Exempel, naar en Guld-Smed blev Bormester, saae han paa Guld-Smedenes Interesse, en Skrædder paa Skræddernes Opkomst, en Kandstøber paa Kandstøbernes, og ingen skulde være Borgemester længer end en Maaned, paa det at et Laug skulde ikke florere meer end et andet. Naar Regieringen saaledes blev indrettet, kunde vi kaldes et ret frit Folk.